

Matthias Claudius,
Vespera kanto

tradukita de Guido Holz

1. La luno nun ekhelas,
Steletoj oraj belas
En la ĉiela klar’;
L’arbaro nigra revas,
Kaj el herbejo levas
Mirige sin nebula mar’.

2. Silenta estas mondo
Kaj en krepuska rondo
Hejmecas kun favor’!
Similas kalman ĉelon,
En kiu vi kverelon
De l’tago dorme pelu for.

3. Ĉu vi la lunon konas?
Aspekto nur duonas,
Sed rondas ĝi en bel’.
Do ankaŭ estas multo,
Loganta al insulto,
Okulojn ĝenas la malhel’.

4. Ni homoj tiel vantaj
Ja estas nur pekantaj,
Malvasta nia sci’;
Ĥimerojn ni eltrikas,
Ni multe artifikas
Kaj perdas celon pli kaj pli.

5. Vidigu, Dio, savon,
Pasem’ ne veku ravon,
Ne ĝoju ni pro glor’!
Fariĝu malafektaj
Ni kaj al vi respektaj,
Infane gaju nia kor’!

...

Matthias Claudius,
Vespera kanto

tradukita de Otto Bonte

1. La luno jam leviĝis,
Steletoj ekheliĝis,
Ravante homojn nin;
Silentas la arbaro
Kaj super la kamparo
Nebulo pala levas sin.

2. Ho, mondo la kvieta,
Kaj kiel ŝajnas eta
Krepuska en kovril’;
Por ke vi en ĉambreto
Samkiel infaneto
Senzorge dormu en lulil’.

3. Rigardu nun la lunon,
Vi vidas nur duonon,
Sed tamen ronda ĝi.
Ni ofte ion ridas,
Ĉar ni ne klare vidas,
Ke ĉie regas harmoni’.

4. ....
.....
.....
.....
.....
.....

5. ....
.....
.....
.....
.....
.....

...

Matthias Claudius,
Vespera kanto

tradukita de Joachim Gießner

1. La luno jam leviĝis,
steletoj ekheliĝis,
ravante homojn nin.
Silentas la arbaro
kaj super la kamparo
nebulo pala levas sin.

2. Neniu vento blovas,
la mond’ ne plu sin movas
sub paca, klara lun’.
Nun petu noktan benon,
de l’tago la ĉagrenon
dormantaj vi forgesu nun.

3. Jen luno sur ĉielo
en brila ronda belo
duon-videbla nur.²
Ĉar multon ni ne vidas,
ni ofte ĝin priridas,
malsaĝe juĝas kun plezur’.

4. ....
.....
.....
.....
.....
.....

5. ....
.....
.....
.....
.....
.....

...

²S-ro Gießner unue tajpis:
duona tamen nur.

6. Vi gracu, sen ĉagreni
El mondo nin forpreni
Al fin' per milda mort'!
Kaj post forpren' fidele
Hejmigu nin ĉiele,
Sinjoro, Dio, nia fort'!

6. ....
.....
.....
.....
.....
.....

6. ....
.....
.....
.....
.....
.....

7. Kuŝigu do kun pio
Vi en la nom' de Dio,
Jam fridas nokta vent'.
Per punoj, Di', ne ĝenu,
Per dolĉa dorm' nin benu,
Najbaron ankaŭ en turment'.

7. Ekkuŝu nun, gefratoj,
De bona Di' ŝirmataj
Kun tuta la homar'.
Kar-Dio ne nin punu,
Trankvilan dormon donu
Kaj al malsana la najbar'!

7. Ĉe l'fino de la tago
kuŝigu vin sen plago,
silentas la anim'.
Ne punu nian faron,
sed nin kaj la najbaron
dormigu, Dio, nun sem tim'.

*Traduko de la Germana poemo
"Abendlied" de MATTHIAS CLAU-
DIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21)
en Esperanton de GUIDO HOLZ
(*1920 - †1989).*

*Traduko de la Germana poe-
mo "Abendlied" de MATTHI-
AS CLAUDIUS (*1740-08-15 -
†1815-01-21) en Esperanton de
Otto Bonte.*

*Traduko de la Germana poemo
"Abendlied" de MATTHIAS CLAU-
DIUS (*1740-08-15 - †1815-01-
21) en Esperanton de JOACHIM
GIESSNER (*1913-12-23 - †2003-
11-25).*

Arg-394-778 (2007-03-26 12:53:22)

*Arg-394-779 (2007-03-26
22:31:58)*

*Arg-394-782 (2007-03-28
09:55:34)*

*Tiu ĉi traduko estas publikigita
en 1984 en "Esperanto aktuell",
la organo de Germana Esperanto-
Asocio, sur la aldonaj "Flavaj
paĝoj", sur paĝo 14 de la nume-
ro 6/984. Mi, Manfred Retzlaff, de-
tajpis la tradukon el tiu, en 2007-
03-26. Enigis la tradukon de Guido
Holz la tiama redaktisto d-ro Dirk
Willkommen.*

*Tiu ĉi traduko estas publikigi-
ta en 1984 en "Esperanto ak-
tuell", la organo de Germana
Esperanto-Asocio, sur la aldo-
naj "Flavaj paĝoj", sur paĝo 15
de la numero 6/984. Mi, Man-
fred Retzlaff, detajpis la tradu-
kon el tiu, en 2007-03-26. Eni-
gis la tradukon de Otto Bonte d-
ro Dirk Willkommen, la tiama
redaktisto de "Esperanto aktu-
ell", .*

*Mi, Manfred Retzlaff, detajpis ti-
un tradukon de Joachim Gießner
el folio kun letero, kiun skribis al
mi en 1987-11-24 s-ro Joachim
Gießner. Li skribis en tiu letero,
ke la fakto, ke lia traduko de la un-
ua strofo estas tute la sama kiel en
tiu de Otto Bonte, estas hazardo
kaj ke li ne sciis antaŭe la tradu-
kon de Otto Bonte.*